

PRE TATRY

*Nie sme zodpovední len za to, čo robíme,
ale aj za to, čo nerobíme.*

1989
2019

V TOMTO ČÍSLE:

**NOVEMBER 1989
TRIDSAŤ PREMÁRNENÝCH
ROKOV**

MILIÓNY EUR VYVOLENÝM

**FINANČNÁ TMA
POD VEREJNÝM OSVETLENÍM**

Vážení Tatranci,

Alexander Gálffy

držíte v rukách ďalšie číslo občasníka Pre Tatry, ktorý si svojho času dal za cieľ prinášať Vám informácie, ktoré sa inak z tatranskej radnice nedozviete.

Pochopiteľne sa preto jedná viac o investigatívny pohľad na dianie v našom meste, ako o pochvalné články či príspevky nesúvisiace so samosprávou, ktoré tvoria hlavný obsah mestského Tatranského dvojtyždenníka.

Kritický názor však nevnímam ako niečo negatívne, práve naopak, ako jediný konštruktívny spôsob dosiahnutia pozitívnych zmien.

Mesto Vysoké Tatry je dlhodobo oslabené malým záujmom o veci verejné, množstvom osobných záujmov a rezignovaním na možnosť zmeny, čo sa minimálne za posledné desaťročie nepriaznivo prejavilo snád' v každej oblasti nášho verejného života.

Preto objektívnu kritiku správy mesta považujem za odhaľovanie súvislostí spájajúcich súčasný stav s jeho príčinami a za nevyhnutný prvý krok k akejkoľvek náprave. Obzvlášť, keď vedenie mesta naďalej ignoruje nahromadené problémy a znižujúcu sa kvalitu života svojich obyvateľov.

Tento nepriaznivý trend je umocnený aj svojským hospodárením mesta, ktoré, ako sa dočítate v obsahu tohto čísla, dokáže v istom zmysle prešustrovať milióny eur!

Keďže si v týchto dňoch pripomínáme 30. výročie Nežnej revolúcie, jeden z príspevkov je venovaný aj tejto téme. Nech už sa pozeráme na udalosti spred tridsiatich rokov akokoľvek, jedno je isté, bez nich by noviny podobné občasníku Pre Tatry nemohli vyjsť. <<

NOVEMBER 1989

Tridsať premárnených rokov

Alexander Gálfy

V týchto dňoch si pripomíname tridsiate výročie Nežnej revolúcie, ktorá ukončila dlhé obdobie komunistického režimu, priniesla koniec vlády jednej strany a obrovskú šancu politickej, spoločenskej a kultúrnej zmeny.

V novembri 1989 sme vyšli do ulíc, zvonili kľúčmi, pocítili silu jednoty, oslavovali nadobudnutú slobodu a skoncovali s vládou Komunistickej strany Československa. Ľudia sa zhromažďovali na námestiach, roznášali letáky, zakladali miestne koordináčne výbory Verejnosti proti násiliu a Občianskeho fóra, podporovali hlavných predstaviteľov revolúcie v Bratislave aj v Prahe.

Ladislav Snopko napríklad dodnes spomína, ako mu z Tatier volal Gabo Ondrovič, že Horská služba je pripravená prísť aj pešo do Bratislavy a „vyprášiť“ tých komunistov“.

Zrušenie vedúcej úlohy jednej strany sa naozaj podarilo pomerne rýchlo, taktiež zorganizovať prvé slobodné voľby, otvoriť hranice a o niečo pomalšie sa stať pevnou súčasťou demokratickej Európy. Komunistov a ich praktiky sa nám však nepodarilo úplne „vyprášiť“ dodnes.

Množstvo funkcionárov aj horlivých komunistov sa namiesto pokánia rýchlo adaptovalo v novom prostredí a využilo všetky svoje bývalé štruktúry na udržanie vlastnej moci či finančného prospechu.

Bolo a stále je medzi nimi aj mnoho bývalých príslušníkov štátnej bezpečnosti, milicionárov, pohraničníkov, politrukov či generálov Československej ľudovej armády.

Pritom napríklad práve armáda bola mocenským monopolom KSČ formovaná ako nástroj jej vnútornej a vonkajšej politiky, vrátane možnosti jej použitia proti vlastnému obyvateľstvu. K tomu boli jej vrcholní predstavitelia kádrosso a organizačne dlhodobo pripravovaní.

Napriek tomu do istej miery smutne prekvapilo, že krátko po 17. novembri 1989 zaujala generalita vtedajšej armády jednotný postoj a ostro odsúdila aktivity obyvateľstva, podporila vtedajšiu komunistickú vládu a deklarovala pripravenosť brániť a obrániť totalitný systém.

Zároveň vytvorila plán Mimoriadnych bezpečnostných opatrení (MBO) na udržanie komunistického režimu. Pripravených zasiahnuť bolo 155 tankov v Českej republike a 65 u nás, v pohotovosti bolo skoro 10 tisíc armádnych dôstojníkov a vojakov s množstvom vojenskej techniky!

V tomto duchu vystúpil na mimoriadnom zasadnutí pléna ÚV KSČ dňa 24. 11. 1989 tiež minister národnej obrany gen. M. Václavík a predniesol návrh **uviesť armádu, bezpečnosť a Ľudové milície do stavu bojovej pohotovosti!**

Našťastie tento návrh reálneho nasadenia armády voči vlastným obyvateľom vo vedení ÚV KSČ neprešiel. Čo by sa stalo, keby predložený armádny plán bol prijatý môžeme len tušiť, ale určite by táto revolúcia nedostala prívlastok nežná.

K vtedajšej armádnej generalite patrilo aj plukovník generálneho štábu Ján Mokoš.

Napriek tomu, že veľa predstaviteľov bývalého režimu a agilných komunistov po revolúcii obsadilo rôzne verejné posty alebo pochybne privatizovalo podniky a kúpele, ostatných tridsať rokov nám prinieslo okrem slobody a demokracie aj veľa ďalších pozitívnych zmien.

Koľko ich bolo a je, či ich mohlo byť viac alebo nie, však záležalo aj na nás. Rovnako ako to, komu v slobodných voľbách dávame dôveru a moc. To platí v celoštátnom aj v lokálnom meradle.

Tak, ako sme tu za ten čas mali vlády rozumného rozvoja aj roky ukradnuté mafiou, sú na Slovensku mestá, ktoré sa zveľadili, rovnako ako aj stagnujúce a upadajúce oblasti.

Ako sú na tom Vysoké Tatry si môže odpovedať každýz nás sám. Aj keď sa po revolúcii mestu podstatne znížil rozpočet, stáli Vysoké Tatry oproti väčšine miest podstatne ďalej za pomyslenou štartovacou čiarou, nehovoriac o obrovskej výhode svojej podhorskej lokácie. >>

Prvé kroky a predstavy boli plné eufórie z nadobudnutej slobody a z možností, ktoré nám vlastná správa mesta v kombinácii so slobodným trhom, voľnosťou pohybu či podnikateľskými príležitosťami ponúkala.

Ako však plynul čas na mnohé z plánov sa zabudlo, nadšenie vyprchalo, náskok sme premrhali a mesto snád' vo všetkých oblastiach verejnej správy začalo zaostávať. Trochu paradoxne práve v období nášho vstupu do Európskej únie, zatiaľ čo iné mestá začali čerpať množstvo financií na rozvoj svojej infraštruktúry, sociálnej sféry či kultúry.

V čase, keď iné úrady za európske peniaze zrekonštruovali námestia a ulice, postavili stovky kilometrov cyklistických chodníkov, zmodernizovali polikliniky, sociálne zariadenia alebo kiná, mesto Vysoké Tatry postupne o to všetko viac-menej prišlo. Nehovoriac o Štrbskom Plese, pozemkoch pod mestom či znižujúcom sa počte obyvateľov.

Vysoké Tatry tak v istom zmysle aj vďaka tomu ovládli finančné skupiny, ktoré by rady diktovali obyvateľom, čo si majú o ich projektoch myslieť. Občan a jeho potreby, spolu s ochranou prírody sa dostali na koniec ich priorit a z mesta sa pomaly stal apartmánový lunapark.

Celú polovicu slobodného obdobia sme rezignovali na našu prehlbujúcu sa stagnáciu a stratili schopnosť rozlišovať skutočné hodnoty od tých dočasných, realitu sme vymenili za nikdy nenaplnené sľuby a vrátili sa k závidosti, zlobe, ľahostajnosti a nezájmu o veci verejné.

Presne tieto vlastnosti však udržiavali komunistov tak dlho pri moci. V krčmách sa nadáva tak ako za komunizmu, ale, keď prídu voľby necháme sa kúpiť klobásou a pivom, ovplyvniť prázdny sľubmi alebo novinami tvorenými taktiež bývalými členmi strany v duchu niekdajšieho Rudého práva.

Potom, rovnako ako v minulosti, lož a nenávisť vyhráva nad pravdou a láskou.

Pokiaľ sa nevymaníme z tohto kruhu a neprijmeme svoj diel zodpovednosti, vo Vysokých Tatrách sa nič nezmení.

To, ako sme nadobudnutú slobodu a do nežnej revolúcie nevídané možnosti naplnenia vlastných životov dokázali využiť či naopak premárniť, totižto záležalo a stále záleží hlavne na našej zodpovednosti. Tú nesieme a budeme niesť aj za „komunistov“, ktorých si volíme za svojich zástupcov.

Parafrazujúc Bela Kapolku, ktorý v historických novembrových dňoch tiež stál na revolučnom pódiu, Tatry vnímam cez to, čo v nich prežívam. Nikdy pre mňa neboli a nie sú len atraktívnou kulisou, ale hlavne miestom, ktoré som si s rodinou vybral pre život.

Preto mi nie je ľahostajné čo sa okolo nás deje, akým smerom sa uberá naše mesto a, ako dlho bude ešte trvať, kým sa konečne rozlúčime s komunizmom a s jeho maniermi.

Naozaj, už je najvyšší čas. <<

Milióny eur vyvoleným alebo verejné obstarávanie po tatransky

Alexander Gálffy

Pred pätnástimi rokmi zasiahla Vysoké Tatry víchrica, ktorá zničila obrovské množstvo hektárov lesa, poškodila veľa domov a spôsobila ohromné materiálne a ekologické straty.

Odstraňovanie škôd a vyvrátených drevín sa začalo skoro okamžite, výsadba nových stromov bola za účasti médií zahájená vtedajším premiérom M. Dzurindom už začiatkom jari nasledujúceho roku.

Tatram sa dostalo pomoci od mnohých spoločností, miest, organizácií aj jednotlivcov. Zároveň už v roku 2005 vzniklo niekoľko štátnych projektov na spracovanie kalamitného dreva, ochranu lesných ekosystémov a ich obnovu. Na daný rok bolo napríklad stanovené spracovať 70 % vetrovej kalamity, čo sa podarilo naplniť. Nasledujúci rok bol zámer splnený na 100 %.

Keďže kvôli rôznym výnimkám nebolo možné v týchto rokoch eliminovať všetky následky vetrovej kalamity, Ministerstvo životného prostredia SR povolilo mestu Vysoké Tatry suché stromy asanovať aj v nasledujúcom období. Pre tento účel mesto čerpá veľké finančné prostriedky z dotácií Enviromentálneho fondu, ktoré by malo s vlastným spolufinancovaním využívať čo najefektívnejšie.

Nižšie uvedené skutočnosti však vnášajú do ich využitia pochybnosti a to nielen z dôvodu, že vynaložená suma pravdepodobne prevyšuje náklady na rovnaký objem prác tesne po víchrici. Minimálne zvláštny je aj výber „firmy“, ktorá tieto práce pre mesto dlhodobo zabezpečuje.

Od roku 2011 totižto činnosti, za ktoré mesto Vysoké Tatry doteraz zaplatilo vyše **ŠTYRI MILIÓNY EUR (!!!)** vykonáva fakticky jeden dodávateľ, hoc zastrešený dvoma subjektmi.

Jedná sa o živnostníčku D. Fogašovú – Biomasa s adresou podnikania Ruská Nová Ves a HOLZ-PRODUKT, s.r.o., so štatutármi D. Fogašovou a J. Fogašom, evidovanej na rovnakej adrese.

Napriek tomu, že oba tieto podnikateľské subjekty nemali v oblasti eliminácie následkov veterných kalamít žiadne skúsenosti, vedenie mesta s nimi okamžite začalo podpisovať lukratívne zmluvy za stotisíce eur.

HOLZ-PRODUKT (Fogašová/Fogaš) ani živnostníčka D. Fogašová, ešte necelé tri mesiace pred podpísaním prvých dvoch zmlúv za vyše 657 tisíc eur **nemali služby spojené so spracovaním kalamitného dreva či biomasy ani v predmetoch podnikania.**

HOLZ-PRODUKT má spracovanie biomasy ako predmet podnikania od 4. 12. 2010, dovtedy sa okrem iného venoval upratovacím prácam, zhotovovaniu videozáznamov či príprave zmrzliny.

Danka Fogašová si o spracovanie biomasy rozšírila svoj živnostenský list len 21. 10. 2010, dovtedy mala oprávnenie na predmety podnikania ako napríklad tvorba internetových stránok, usporadúvanie kultúrnych podujatí a čalúnnictvo.

V januári a februári 2011 však s nimi už mesto podpisuje zmluvy za **657 248 eur** (3/2011 a 18/2011) na odstránenie zbytkov polámaných stromov a nežiadúcich porastov po kalamite spred siedmich rokov, na drvenie orezaných vetiev a kmeňov stromov, ich odvezenie do vzdialenosti 20 km a rozprestretie substrátu na skládke a mestských parcelách. >>

Vzápätí, len o mesiac neskôr, mesto podpisuje s Dankou Fogašovou ďalšiu zmluvu (21/2011) na prípravu územia a úpravu biologicky rozložiteľného odpadu na skládke Veľký Slavkov pred jej rekultiváciou za **273 397 eur** a to napriek tomu, že činnosť nakladania s odpadmi v tom čase nemala v predmete podnikania (v živnostenskom liste jej pribudla až začiatkom tohto roku, 11. 1. 2019).

A aby toho na Fogašovcov nebolo málo, len o dva týždne neskôr podpisuje primátor Ján Mokoš s ich spoločnosťou HOLZ-PRODUKT ešte jednu zmluvu (29/2011) za **421 499 eur**, tentokrát na uzavretie a rekultiváciu tej istej skládky, s termínom do 30. 11. 2011. Ani spoločnosť HOLZ-PRODUKT však podľa obchodného registra nemala a dodnes nemá v predmete činnosti nakladanie s odpadmi.

V podobnom duchu vedenie mesta „spolupracuje“ s D. Fogašovou a HOLZ-PRODUKTOM do dnešných dní a celkovo im zatiaľ zaplatilo faktúry vo výške **4 040 175 eur**.

Faktúry v tejto obrovskej sume boli okrem vyššie uvedeného vystavené aj za zber zvyškov vetiev či uloženie štiepky na skládke, za manipuláciu s vyrezanými stromami, realizáciu protipožiarneho opatrení formou prevozu drevnej hmoty, za približovanie a nakladanie zvyškov vetiev, kmeňov a koreňov, za ich rozprestretie na skládke odpadu v nesúvislých vrstvách, či za vodorovné umiestnenie odpadu. Teda v istom zmysle opakované za podobné činnosti, niekedy aj na rovnakom mieste.

Toto by nebolo možné, keby pre tieto verejné obstarávania vedenie mesta nezvolilo formu podprahových zákaziek a zákaziek s nízkou hodnotou. Tým akoby obišlo skutočné, transparentné a objektívne verejné obstarávanie, čo v podstate potvrdzuje dlhodobé uprednostnenie „vyvoleného“ dodávateľa, ktorému v posledných rokoch za „zákazky s nízkou hodnotou“ prišlo na účet 4 040 175 eur.

Je naozaj ťažko uveriteľné, že od roku 2011 sa na žiadnu z týchto mestských výziev (ak boli naozaj zverejnené) a zákaziek nenašiel lacnejší dodávateľ a, že jedinou firmou, ktorá mala záujem o takéto veľké zákazky, je spoločnosť s jedným zamestnancom zo vzdalenej dedinky Ruská Nová Ves.

Pokiaľ by sa o tieto miliónové zákazky niekto kompetentný skutočne zaujímal, prišiel by pravdepodobne na zaujímavé zistenia o ich výberových kritériách, keďže D. Fogašová ani HOLZ-PRODUKT nemali v danej dobe žiadne skúsenosti so zákazkami podobného charakteru (teda s podobným predmetom plnenia zákazky a v podobnej hodnote, ako boli stanovené hodnoty zákaziek).

Otázne tiež je, ako bola preukazovaná (a či vôbec) technická a odborná spôsobilosť týchto subjektov, či výberová komisia mala patričné odborné vzdelanie, či boli požadované referencie na ich prácu, či boli pravidelne uskutočňované prieskumy trhu a všeobecne, či boli vedením mesta uplatnené všetky princípy verejného obstarávania, ktorými sú rovnaké zaobchádzanie, nediskriminácia, proporionalita, transparentnosť, hospodárnosť a efektívnosť.

Forma tohto obstarávania a určovanie predpokladaných hodnôt jednotlivých zákaziek totižto nasvedčujú, že tomu tak nebolo a je možné, že rozdrobovanie jednotlivých zákaziek a ich delenie bolo vedené s cieľom vyhnúť sa vyššej a transparentnejšej metóde verejného obstarávania.

Isté nezrovnalosti sú aj okolo skládky v katastri Veľký Slavkov s prevádzkovateľom Verejnoprospešné služby Vysoké Tatry, ktorá by podľa Registra skládok Štátneho geologického ústavu mala mať už dávno ukončenú prevádzku a taktiež je na zozname slovenských enviromentálnych záťaží.

Jedná sa o tú istú skládku, na ktorú sa v rámci zmlúv s D. Fogašovou a HOLZ-PRODUKT celé roky údajne vyvážal odpad, a na ktorej uzavretie dostali obľúbenci nášho vedenia taktiež stotisíce eur.

Vedenie mesta bude pravdepodobne argumentovať, že tých 4 040 175 eur nešlo len z rozpočtu mesta, ale hlavne z dotácií Enviromentálneho fondu.

Okrem toho, že to nebude celkom pravda (sú to financie z našich daní) je taktiež skutočnosťou, že úpravy nášho životného prostredia po kalamite spred pätnástich rokov, ktoré sú mestom „dotované“ tak obrovskou sumou, by už mali byť poriadne viditeľné.

Zatiaľ však okolo seba často vidíme len neupravenú mestskú zeleň, jej minimálnu údržbu a rekultiváciu či nepokosené trávniky. Vedenie mesta svoju nečinnosť obhajuje tvrdením, že sa jedná o zeleň, ktorá rastie na pozemkoch, ktoré nie sú v jeho vlastníctve.

To, že vydalo 4 milióny eur (!) na odstraňovanie nežiadúcich porastov a zvyškov polámaných stromov, nachádzajúcich sa taktiež na pozemkoch mimo jeho vlastníctva, ho už tak netrápi. <<

Finančná tma pod verejným osvetlením

Alexander Gálfy

Verejnú osvetlenie je dnes bežnou a v mnohých prípadoch aj predpísanou súčasťou každého mesta. Už nie tak samozrejmu je jeho inovatívna údržba a prevádzka. Mesto Vysoké Tatry je toho žiaľ ukázkovým príkladom, keďže verejnú osvetlenie na jeho území je dnes v žalostnom stave a technologicky ešte v minulom storočí.

Pritom za ostatných 15 rokov odišlo z mestskej kasy na údržbu a modernizáciu verejného osvetlenia (bez nákladov na elektrickú energiu) minimálne jeden a pol milióna eur!

V roku 2004 totižto primátor Ján Mokoš podpísal so spoločnosťou Elektrovod Osvetlenie, s.r.o., (dnes ELTODO OSVETLENIE, s.r.o.) pätnásťročnú zmluvu na zabezpečenie prevádzky, údržby, rekonštrukcie a modernizácie sústavy verejného osvetlenia mesta Vysoké Tatry.

V zmluve sa táto spoločnosť zaväzuje spravovať a trvalo zhodnocovať majetok mesta, ale hlavne modernizovať a obnovovať verejnú osvetlenie, technicky ho rozvíjať v súlade s európskymi trendmi, znižovať jeho energetickú náročnosť a zlepšiť jeho estetický vzhľad v rámci architektúry Vysokých Tatier.

Za túto činnosť sa spoločnosti ELTODO mesto zaviazalo vyplácať ročne 3 064 705 slovenských korún bez DPH. Táto suma bola postupne upravovaná a navyšovaná o medziročné nárasty cien za elektrickú energiu či percentá oficiálne vyhlásenej miery inflácie až na 185 000 eur ročne.

Podstatne menšia polovica z tejto sumy išla na úhradu spotrebovanej elektrickej energie, väčšia časť mala ísť do údržby a modernizácie. Napríklad v roku 2017 zaplatilo mesto spoločnosti ELTODO 185 tisíc eur.

Podľa faktúr táto firma za dodávky elektriny v tomto roku zaplatila 56 497 eur a v odbornom audite sa môžeme dočítať, že na správu a údržbu tatranského verejného osvetlenia vynaložila sumu 34 721,20 eur.

Rozdiel medzi výdavkom mesta a nákladmi na verejnú osvetlenie v roku 2017 je skoro 94 tisíc eur v prospech spoločnosti ELTODO.

Pre úplný obraz situácie je ešte nutné dodať, že okrem tejto sumy si firma ELTODO za niektoré práce účtovala ďalšie financie (napríklad 96 822,46 eur za rekonštrukciu osvetlenia pri Šrobárovom ústave), napriek tomu, že obsahovo spadali do záväzkov obsiahnutých v základnej zmluve.

V podstate by všetko mohlo byť v poriadku, keby to nebolo presne naopak. Po pätnástich rokoch údržby, zveľaďovania a modernizácie verejného osvetlenia Vysokých Tatier, je jeho reálny stav na žalostnej technickej a estetickú úrovni, okrem iného spôsobujúcej neekonomickú prevádzku a zvýšené odbory elektrickej energie. >>

Podľa odborného posudku mnohé svietidlá prekročili hranicu svojej životnosti limitujúcej plnenie ich funkcie, niektoré nespĺňajú ani minimálne požiadavky na osvetlenie komunikácií a väčšina z nich je vybavená vysokotlakovou sodíkovou výbojkou s vysokou energetickou náročnosťou.

O zlepšovaní estetického vzhľadu verejného osvetlenia v rámci architektúry Vysokých Tatier, uvedeného v zmluve, taktiež nemôže byť ani reči.

Celkovo je na území mesta umiestnených až 17 (!) rôznych typov/modelov svietidiel, z ktorých na dôvažok väčšina ani náhodou nekorešponduje s tatranským prostredím či mestským mobiliárom.

Nemálo týchto svietidiel je zvolených nevhodne k danému verejnému priestranstvu či komunikácii, z rôznych dôvodov nezabezpečujú žiadané svetelné podmienky, sú znečistené, zarastené, skorodované, poruchové, mechanicky poškodené, či vytvárajúce „svetelný odpad“, teda rušivé svetlo vyžarujúce či dopadajúce mimo určenú plochu.

Množstvo nedostatkov vykazujú aj stĺpy, na ktorých sú svietidlá umiestnené. Mnohé z nich sú skorodované, nespĺňajúce základné kritéria bezpečnej prevádzky, niektoré sú dokonca vychýlené s rizikom pádu a nedostatočným chránením elektrorozvodnej časti sú hrozbou úrazu elektrickým prúdom.

Dlhodobý nezájem vedenia o verejné osvetlenie, spojený s nulovou kontrolou naplňania zmluvy o jeho modernizácii, ktorá vytiahla z mestského rozpočtu stotisíce eur, dospel až do štádia, že vedenie sa rozhodlo zadáť mesto dvojmiliónovým úverom na jeho komplexnú modernizáciu.

To znamená, že po 15 ročnej modernizácii verejného osvetlenia vo Vysokých Tatrách spoločnosťou ELTODO ho mesto musí zásadne a nákladne rekonštruovať samo.

V tomto kontexte je zaujímavé, že uznesením mestského zastupiteľstva (63/2019) mesto prevzalo späť do svojej správy verejné osvetlenie od spoločnosti ELTODO ako technicky zhodnoteného, čo by podľa zákona malo znamenať rekonštruované a modernizované.

Mesto zároveň rozhodlo, že so spoločnosťou ELTODO ukončí spoluprácu a o verejné osvetlenie sa bude starať mestská spoločnosť VPS Vysoké Tatry, s.r.o., ktorá aj doteraz pre ELTODO zabezpečovala jeho údržbu.

Zrátané a podčiarknuté, tak ako aj v iných prípadoch, napríklad Kina Tatry v Tatranskej Lomnici, nechalo vedenie mesta majetok vo svojej správe schátrať, aby ho následne nákladne rekonštruovalo či modernizovalo.

Ako, žiaľ, potvrdzujú vyššie uvedené skutočnosti, v prípade verejného osvetlenia vedenie mesta zašlo ešte ďalej, lebo za opotrebovanie a z(ne)hodnotenie nášho spoločného majetku dokonca aj platilo! <<

KRÁTKE SPRÁVY Z RADNICE

Tatranský dvojtýždenník priniesol v aprílovom čísle správu o projekte výstavby cyklochodníka medzi Tatranskou Lomnicou a Tatranskou Kotlinou, s termínom ukončenia začiatkom budúceho roku.

Je zaujímavé, že ukončenie toho istého projektu nám vedenie mesta avizovalo podobným prehlásením už pred siedmimi rokmi!

Aj keď vedenie mesta pomaly už 20 rokov (!) pravidelne deklaruje výstavbu cyklochodníkov na celom území mesta, stále všetko ostáva len na úrovni sľubov.

To, že **mesto odignorovalo ďalšiu z výziev Ministerstva dopravy a výstavby SR na predkladanie žiadostí o poskytnutie dotácií na podporu rozvoja cyklistickej dopravy** nasvedčuje, že tento stav sa ani v najbližšej dobe nezmení.

Začiatkom leta bola po šiestich rokoch (!) sľubovania otvorená v Dolnom Smokovci prvá časť zariadenia pre seniorov.

Zariadenie prevádzkuje nezisková organizácia, ktorej pre tento účel mesto poskytlo nadštandardne výhodné zmluvné podmienky. Nadštandardné sú však aj ceny v tomto zariadení, ktoré neodzrkadľujú výšku dôchodkov na Slovensku.

Mesiac pobytu na jednolôžkovej izbe stojí samoplatcov 1 500 eur a na viacposteľovej 1 200 eur.

Keďže vedenie mesta napriek sľubom o cenovom zvýhodnení tatranských seniorov nemá s týmto zariadením žiadnu podobnú dohodu **ostáva otázkou, prečo potom táto organizácia užíva od mesta toľko ekonomických výhod.** >>

Jeden krok dopredu, dva späť

Alexander Gálfy

Po dlhodobom úbytku poskytovateľov zdravotníckych služieb a po následnom stratení štatútu POLIKLINIKA v roku 2016, sa o toto zdravotnícke zariadenie v Novom Smokovci začalo konečne zaujímať aj vedenie mesta.

Po roku od pracovného stretnutia s nespokojnými lekármi, na ktorom prejavilo záujem vstúpiť do projektu budovania Centier integrovanej zdravotnej starostlivosti, sa mesto naozaj rozhýbalo a s rovnomenným projektom sa uchádzalo o nenávratné finančné prostriedky z Integrovaného regionálnehooperačného programu.

Spracovaním žiadostí, projektovej dokumentácie stavby, požadovanej dokumentácie, prípravou projektu a riešením problémov s jeho implementáciou (?) boli zmluvne poverené hneď tri spoločnosti za sumu 16 500 eur.

Žiaľ, už nie tak úspešné bolo prvé verejné obstarávanie, na ktoré neprišla žiadna ponuka od potenciálnych dodávateľov, respektíve, prišla len jedna, s výškou zákazky nad predpokladanou stanovenou hodnotou.

Samotný tento fakt je rizikovým indikátorom, ktorý signalizuje pravdepodobnosť, že by v rámci daného zadávania zákazky mohlo dôjsť k protiprávnemu konaniu!

Mesto teda musí opakovať verejné obstarávanie a bude zaujímavé sledovať, kto a s akou ponukou zareaguje. Obavy sú namieste, keďže mnohé zo svojich investičných projektov vedenie mesta naozaj nezvládlo.

Jedným z dôsledkov plánovanej modernizácie zdravotníckeho zariadenia v Novom Smokovci je taktiež sťahovanie zvyšku lekárov, ktorí v tom zariadení ešte ostali, do priestorov bývalého Domu služieb v Starom Smokovci.

Kuriózne na tom je, že náhradné ordinácie sú v priestoroch, ktoré už dávno mali slúžiť ako denný stacionár pre seniorov. Ten stacionár, ktorý primátor Ján Mokoš vo svojej predvolebnej brožúre dokonca uvádzal ako otvorený a funkčný!

Vysoké Tatry sú jednoducho mestom, v ktorom stále víťazia prázdne slová nad čoraz smutnejšou realitou.

Mestom, v ktorom aj získanie nenávratného finančného príspevku na zabezpečenie aspoň základnej zdravotníckej starostlivosti, musí byť „kompenzované“ problémami pri jeho využití či úbytkom služieb v inej oblasti. <<

Trend podpory ekologickej dopravy dorazil aj do Vysokých Tatier. Zatiaľ bezodplatným vyhradením parkovacích miest spoločnosti Západoslovenská energetika za účelom prevádzky nabíjajúcich staníc. Zámerom tejto spoločnosti je následné vybudovanie širšej zákazníckej zóny na ploche verejnej zelene, čo však nie je zahrnuté v platnom územnom pláne mesta! Nikto z Tatrancov určite nemá nič proti ekologickej doprave, avšak v tomto prípade mesto pri schvaľovaní tohto zámeru porušilo snáď všetky prijaté pravidlá! Zastupiteľstvu neboli poskytnuté odborné stanoviská, nebola dodržaná povinnosť zverejnenia zmluvy s osobitným zreteľom v Tatranskom dvojtýždenníku pred jej schvaľovaním a ponukou bezodplatného užívania boli porušené zásady hospodárenia. **Skrátene to znamená, že mesto príde o ďalšiu zeleň a parkovacie miesta a zároveň sa bude len pozeráť, ako na nich niekto zarába.** Lebo, priznajme si, nabíjacie stanice sú biznis ako každý iný, nadôvažok dotovaný!

Vedenie mesta rozhodlo o čerpaní úveru vo výške 2 milióny eur na modernizáciu schátralého verejného osvetlenia.

Zastupiteľstvo už na návrh jednej z poslankyň poverilo primátora mesta uzatvoriť zmluvy s konkrétnou bankou. **Kuriózne je, že pani poslankyňa je zamestnaná práve v navrhutej banke!**

V záujme dodržiavania zásad hospodárnosti však mala byť vypísaná verejná súťaž na získanie finančných služieb, alebo aspoň akási snaha o prieskum trhu. <<